

LLOSETA

Revista Independent d'Informació Local

ANY X - NÚMERO 125 - SETEMBRE 1993

EDICIÓ ESPECIAL

**XXXIII
HOMENATGE
A
LA
VELLESA**

LLOSETA

Revista Independent d'Informació Local

Apartat de Correus
número 6

Telèfon: 514164

Fax: 514222

07360 LLOSETA

Depòsit Legal:
P.M. 747-1983

REDACTORS I
COL·LABORADORS:

Jaume Morro Ripoll
Bmeu. Bestard Bestard
Jaume Servera Coll
Gabriel Pieras Salom
Josep Me Escudero Pol
Joan Guasp
Antoni Santandreu Ripoll
Rafel Horrach Llabres
Gabriel Mairata Vallori
Antoni Cifre Bestard
Mateu Moranta Grau
Bartomeu Coll Ramis

FOTÒGRAFS:

Miquel Ramon Calatayud
Llorenç Ramon Borrás
Antoni Mulet Ramon

MUNTATGE:

Llorenç Ramon Borrás
Pau Reynés Villalonga
Francesc Villalonga B.

DIRECTOR:

Pau Reynés Villalonga

IMPRÉS A:

Gràfiques GOYA
Lloseta

Publicació membre de
l'Associació de Premsa
Forana de Mallorca

Els articles, cartes i
comunicats publicats
en aquesta revista sols
expresen l'opinió dels
seus autors.

Dels anteriors homenatges

XXXII HOMENATGE A LA VELLESA

8 SETEMBRE 1993

PROGRAMA D'ACTES

a les 6,30 del capvespre

- * Concentració de Vells i "Madrinas"
- * Proclamació del
**XXXII HOMENATGE A LA
VELLESA**
- * Acte d'acció de gràcies
- * Actuació de l'escola de balls de
l'Estel del Cocó
- * Breus Parlaments
- * Entrega d'obsequis

Aquest XXXII HOMENATGE A LA VELLESA de Lloseta, ha estat organitzat i patrocinat pel Magnífic Ajuntament de Lloseta i la Caixa de Balears SA NOSTRA amb la col·laboració de la Parròquia de Lloseta.

NOTA. – *Els vells homenatjats que, per circumstàncies d'impediments físics, no puguin assistir als actes, seran visitats al seu domicili, el mateix dia, a partir de les 9 del matí, per fer-los entrega dels obsequis.*

XXXIII HOMENATGE A LA VELLESA

RELACIÓ DELS HOMENATJATS

Catalina Ramon Pou	97	Guillem Coll Ramon	86	Francisca Ramon Beltran	83
Catalina Jaume Cañellas	94	Magdalena Mateu Riera	86	Pedro Torres Ruiz	83
Catalina Pou Coll	94	Miquel Fiol Pou	86	Bartomeu Ferragut Coll	83
Maria Ramon Comas	93	Antoni Seguí Marques	86	Magdalena Ramon Pons	83
Joan Estrany Morro	93	Joana Aina Comas Fiol	86	Bàrbara Ripoll Martorell	83
Catalina Ramis Morell	92	Miquel Vallespir Pou	86	M ^{re} Magdalena Pol Mateu	83
Francisca Reynés Ramon	92	Maria Pons Ramon	86	Antònia Coll Morro	83
Magdalena Ramon Comas	91	Josep Jaume Ramon	86	Joana Aina Ferragut Fiol	82
Miquel Abrines Ramon	91	Maria Mut Abrines	86	Magdalena Coll Coll	82
Francisca Bestard Abrines	91	Joana Aina Florit Pou	86	Margalida Pons Seguí	82
Antoni Coll Pons	91	Guillem Coll Bestard	86	Miquel Ramon Reus	82
Francisca Amengual Amengual	91	Margalida Villalonga Cañellas	86	Maria Bestard Riera	82
Paula Pou Català	90	Bartomeu Coll Mut	85	Joan Espases Borrás	82
Maria Ferragut Fiol	90	Jerònia Salas Garcia	85	Catalina Reus Palmer	82
Antònia Ferragut Ramon	90	Francisca Abrines Ramon	85	Llorenç Ramon Ramon	82
Francesc Pons Salom	90	Antoni Coll Coll	85	Antònia Ramis Fiol	82
Pedrona Morro Rosselló	89	Magdalena Pons Salom	85	Lope Fernández Tomás	82
Josep Munar Bestard	89	Guillem Villalonga Català	85	Bartomeu Alcover Isern	82
Rosa Morell Salva	88	Llorenç Horrach Beltran	85	Margalida Bauzá Pons	82
Antonia Amengual Amengual	89	Jerònia Riera Abrines	85	Encarnación Soler Hernández	82
Joan Moya Carbonell	89	Andrés Ruiz Ruiz	85	Soledad Caravaca Martínez	82
Catalina Monserrat Juan	89	Catalina Coll Ramon	84	Bartomeu Ramon Vic	82
Joan Bta. Borrás Coll	89	Gabriel Coll Morro	84	Ginés Lorente Vivancos	82
Jaume Ramon Català	89	Francisca Capó Ramon	84	Catalina Ramis Quetglas	82
Catalina Servera Llabrés	89	Francisca Mora Santandreu	84	Jaume Coll Nicolau	82
Bartomeu Bibiloni Cañellas	89	Sebastià Seguí Marques	84	Bàrbara Ripoll Coll	82
Teresa Muñoz Aranda	88	Magdalena Mateu Jaume	84	Esperança Bestard Abrines	82
Francisca Català Fiol	88	Manuela Sánchez Doménech	84	Joan Ramon Pons	82
Magdalena Bestard Ferragut	88	Emilia M. Tomissi Gambassi	84	Francisca Ramon Villalonga	82
Margalida Ferragut Guardiola	88	Francisca Coll Gelabert	84	Magdalena Coll Cañellas	81
Maria Ramon Moyà	88	Aina Villalonga Ripoll	84	Magdalena Ferrer Martorell	81
Isabel Molina Rubio	88	Guillem Coll Barceló	84	Antònia Campins Mercadal	81
Miquel Coll Mut	88	Catalina Coll Llabrés	84	Catalina Coll Gelabert	81
Eugenia Real Bibiloni	88	Francisca Caimari Tortella	83	Margalida Hernández Mora	81
Margalida Amengual Rotger	88	Andreu Solà Bermejo	83	Isabel Contreras Manceras	81
Maria Pons Salom	88	Margalida Crespí Coll	83	Catalina Coll Reus	81
Margalida Abrines Serra	87	Guillem Villalonga Cañellas	83	Lorenç Coll Coll	81
Bartomeu Coll Pou	87	Antònia Coll Coll	83	Magdalena Coll Bibiloni	81
Gabriel Villalonga Beltran	87	Maria Pou Bou	83	Miquel Pons Coll	81
Jose Muñoz Aranda	87	José Ruiz Chamizo	83	Gabriel Riera Martorell	81
Antoni Munar Albertí	87	Damiana Vallespir Pou	83	Gabriel Villalonga Ramon	81
Maria Serra Esteve	86	Magdalena Comas Fiol	83	Guillem Coll Morro	81
Vicenç Villalonga Jaume	86	Antonia Pou Coll	83	Antònia Jaume Ramon	81

Els nous homenatjats un per un (notes biogràfiques)

Magdalena Coll Cañellas

Va néixer a Lloseta el 25 de gener de 1912. A caseva les deien de Ca'n Maiol i ella era la que feia sis de vuit germans.

El dia 30 d'agost de 1934, el dia de Santa Rosa, es va casar amb en Joan Real Mut "Tiet" que ara ja fa 18 anys que és mort. Tenia 22 anys i, com tothom en aquell temps, anaren de viatge de novis a Lluç amb el cotxe del seu germà. Ens conta que una vegada al moment fa fer una tempesta de trons i llamps que frissaren de tornar.

Dels seu matrimoni tingueren sis fills, dels quals dos ja són morts (els dos Peres). Un d'ells morí quan tenia cinc anys i l'altre Pere va morir quan feia poc temps de casat amb n'Agustina, sense saber que la seva dona estava embarassada, ja que poc abans de nou mesos va tenir un nin. Els altres

fills són: Francisca, Joan, Magdalena i Maria.

De joveneta va fer de camperola a sa casa d'Amunt amb l'amon Biel "Poteco" que era el majoral. Ella era molt cantadora i li deia: "Venga, "Monjol", canta una cançó perquè pareix que es tai dorm". I jo cantava: "En el cielo no hay faroles, lo que hay son estrellitas, la perdición de los hombres son la mujeres bonitas".

Quan vaig ser un poc més gran vaig començar a fer feina a un taller de sabates d'Inca, a Ca'n Melis. Després vaig passar a Ca'n Noguera per, finalment, a Ca'n Curt de Baix que feia de "ronyadora" durant 11 anys, fins que va arribar l'edat de jubilar-se.

Els meus mestres d'escola foren donya Aurora Àrnica i donya Francisca Catany. Estudiava a Ca'n Sirena (en el carrer de s'Estació) i també en el Cellar de Sa Plaça: "Jo vaig tenir es "Grado elemental" i me tocava es "Medio", ens diu.

Segons ens conta no ha sortit molt de viatge, però tal volta el que més recorda fou el viatge de l'any 80 amb el rector don Andreu Llabrés, a Roma. També ha estat a Barcelona, Eivissa i València.

Del temps del "Moviment" li queden algunes cançons dins el seu cap: "Los niños lloran por pan, los hombres por tabaco, las mujeres por aceite, esta es la España de Franco". Una altra diu:

"Sentíu aquesta ramor,
és un avió que passa,
mos ha vist es pa de casa,
està negra amb so sagó".

Per acabar diu que es troba bé de salut, duu un aparell per sentir millor i té una alegria molt grossa

per a poder assistir a aquest homenatge que fan als més vells.

Magdalena Ferrer Martorell

Madò Magdalena, amb llinatges ben mallorquins, va néixer a Argentina. Va venir a Mallorca quan tenia cinc anys amb el seus pares. Varen viure a Caimari d'on era la seva mare.

L'intenció de la família era tornar-se a l'Argentina però varies dificultats feren que es quedassin a Mallorca per a sempre.

Per espai de 12 anys va estar interna en el col·legi de Ca'n Capas del Pont d'Inca, essent alumna de la superiora sor Calixta Muñoz i de les monges sor Amparo, sor Cecília, sor Dolores i sor Joaquina. D'aquest col·legi va sortir quan tenia 18 anys i anava a caseva solament els caps de setmana. En

aquell temps això es podia considerar un petit luxe.

Es va casar a Caimari amb el llosetí Josep Munar Bestard i a on va viure per espai de sis anys per després passar a Lloseta. Del seu matrimoni ha tengut dues filles: Antònia i Francisca. Recorda que de viatge de novis varen anar a Manacor i alguns pobles més.

No va fer feina a fora de casa sempre va cuidar de la família.

Ella està molt contenta de participar a la festa dels vells quan el seu marit ja fa uns quants anys que hi va. Dubte si podrà anar a la plaça per la manca de salut.

Antònia Campins Mercadal

Viu al carrer Mont de Lloseta amb el seu únic fill Josep. Encara que va néixer a Santa Eugènia desde molt petita viu a Lloseta.

No va anar mai a escola. De ben petita l'enviaven a collir olives a s'Estorell amb un pam de neu. També va estar empleada bastants d'anys a Cals Reis, a Orient, fent feina del que li manaven amb tal de treballar.

Es va casar a Lluc el dia 16 de juliol de 1955, varen quedar uns

quants dies allà que va esser com la seva lluna de mel. El seu marit, Guillem Coll Coll, ja mort, tenia 44 anys quan es varen casar i ella en tenia 42. Tots dos treballaren molt per poder pagar l'escola del seu fill que estava intern a un col·legi de ciutat. El seu home, a Ca'n Piquero i ella fent net per les cases.

No pot negar la seva alegria de poder assistir a la festa dels vells i més de que l'hagin convidada.

Catalina Coll Gelabert

En el carrer d'Avall, avui Guillem Santandreu, a la casa del celler de Ca'n Carrossa, va néixer madò Catalina el 18 de març de 1912. Ella era la tercera de sis germans: Francesc i Llorenç, ja morts, i Francisca, Magdalena i Maria.

L'entrevista es duu a terme a les cases de Son Batle a on viu, juntament amb el seu marit i la seva germana. Degut al mes d'agost, mes de vacances, trobam amb ella la seva família que viu a França; la filla Caty, el seu gendre Gilbert i la néta Catherine.

Una vegada asseguts a la fresca, a l'ombra del casal de Son Batle, ens conta moltes coses. De petita va anar a escola amb la mestre donya Aurora fins que va fer la primera comunió. Els seus pares, Guillem i Catalina, tenien cafè i fonda al carrer de Guillem Santandreu. Quan tenia 12 anys va partir cap a França, a Chambéry, a ca uns tios que tenien un comerç d'alimentació; era l'any 1924. Tres anys després, va sofrir una operació d'apèndix, i per recuperar-se tornà a Lloseta a on va viure per espai de 3 anys, temps que aprofità per aprendre de cosir a Inca.

Després, una altra vegada cap a França, a Avignon, a casa d'un altre tio seu. Allà, a aquella ciutat francesa, va conèixer, coses de la vida, a un jove binissalamer, en

Joan Moyà Carbonell, que també participa a l'homenatge.

Es varen casar a 1937. Tenen dues filles, Rossette i Caty. Estan casades i viuen a França i que li han donat dos néts i una néta.

Va treballar molts d'anys a un comerç de venda de fruites fins a la seva jubilació a 1974. A partir d'aquest any passà el matrimoni a viure al nostre poble, juntament amb el seu pare i la seva germana Francisca.

No passa cap any que les seves filles, gendres i néts no venguin a passar una bona temporada a Lloseta.

Com a curiositat ens conta que quan tenia 50 anys, a França, va aprovar el carnet de conduir, i des de llavors sempre li va agradar manar cotxe. Creu que és una de les dones més majors que tenen el carnet i que tenen, dia a dia, el volant dins les mans.

Està molt contenta de poder participar a l'homenatge a la velleja ja que, a partir d'enguany, tots els de casa prenen part a la festa. Ens recorda que el seu pare, l'amon Guillem "Mandí", va participar a molts d'homenatges i durant molts d'anys fou el padrí major d'aquesta festa.

Sor Margalida Hernández Mora

Sor Margalida és una mahonesa molt atenta i simpàtica que va néixer a la ciutat de Mahó el dia 14 d'abril de 1912.

Va començar el noviciat de religiosa franciscana, Filla de la Misericòrdia, al mes d'octubre del 1914 a Pina. Mig de postulant i un de novícia, és a dir, va sortir de Pina l'any 1951. Sempre ha estat servint al germà malalt i quasi sempre a residències. A Mahó hi va estar 6 anys.

Després, a 1961, le varen destinar a Amèrica, a Sucre (Bolivia), allà va estar al servei dels seminaristes que arribaren a ser 160. Monges només eren cinc, però hi havia altres dones que feien el treball de casa. Les germanes franciscanes cuidaven l'església del seminari i l'església catedral, que estava molt a prop del seminari.

Després d'estar nou anys a Sucre le destinaren a Patilla, a més de 170 kilòmetres com enfermera a l'hospital d'allà. Ella reconeix obertament que sempre ha rebut molt més que el què ha donat i ens explica que per sudàmerica la gent té més esperit de pobresa, que aguanta més les maleïties i és molt conscient d'ella mateixa. En qualsevol adversitat, en tot mo-

ment, té el cor obert.

Era l'any 1972 quan retornava a Mallorca. Passà a servir a la guarderia "Hogar Infantil del Niño Jesús" a on està tres anys, és quan, a 1975, fou destinada al covent de Lloseta, per després, passar a Mercadal i ara a Biniamar des de fa 11 anys. Sor Margalida encara està empadronada a Lloseta.

Ens despideix agraint el que hagin pensat en la seva humil persona a la vegada que desitja a tots el llosetins unes bones festes patronals.

Isabel Contreras Manceras

La senyora Isabelita, como la llama su marido, nació un venturoso 13 de junio de 1912, en un pueblo de pocos habitantes. Según cuenta y recuenta, con ese salero andaluz que la caracteriza, se casó en Antequera hace 67 años, y, al parecer, se casó el año 1926, siendo, desde entonces, su marido José Muñoz Aranda.

Tuvieron 10 hijos, de los cuales han fallecido 6, de manera que le quedan en este mundo 3 niñas y 1 niño. Preguntada sobre el particular, de viaje de bodas, nada de

nada. Respeto a su quehacer estuvo empleada en un hotel de Marbella durante la friolera de 14 años. En lo que concierne a sus estudios, ninguno, pues toda su vida tuvo que trabajar mucho para poder subsistir y después mantener a sus hijos. Por añadidura su esposo estuvo en prisión, por alguna que otra tontería de antaño, durante tres años, quitándole un hijo de 14 meses, que, según los que lo recogieron, la señora Contreras "no podía mantener". Poco tiempo después le notificaron que el niño había fallecido. Nunca pudo ver los restos del pequeño y hay la duda si aún vive.

Como anécdota curiosa cuenta que su marido, en Vera de Antequera, tenía que levantarse muy temprano para preparar el desayuno, el café. Cuando estaba haciendo dicho café, me dió un fuerte mareo y me desplomé, cayendo al suelo con estrépito. Vinieron a auxiliarme y me llevaron a mi habitación. Me tenían por muerta y así se lo comunicaron a mi marido. Imagínese el susto. Cuando desperté, en lugar de caras alegres... aquello parecía un entierro.

Le pedimos que nos desglose una clopa. Nos dice que no sabe, en cambio, el marido que lo ha oído, la suelta enseguida:

Una vez que fui
con una aceitunera
me hicieron de pasar
el río sin pasarela.

Isabelita bonita,
hija del corregidor,
si no te quieren tus padres
mejor es que esté yo aquí.

Simpática senyora que finalmente nos dice que está muy contenta de poder asistir al Homenaje a la Vejez, deseando que todos los que vayan a la fiesta tengan una feliz jornada y que puedan gozar de salud por largos años.

Catalina Coll Reus

El carrer de Sa Costa, va veure néixer a madò Catalina l'any 1912. Ella va esser la tercera de cinc germans, abans d'ella va morir una germana que també es deia Catalina.

A caseva vivien del conreu de les seves finques i algun jornal més. Ella va anar a escola amb la mestra Dª Aurora Àrnica i també a "cases monges" fins als 12 anys. Després i ja que la seva germana Magdalena feia de brodadora, ella també va prendre l'ofici que els va ensenyar na Magdalena "Coixeta".

Les dues germanes feien molta feina, brodaven per a particulars y també per cases de Palma com Pons i Boned o en Miquel Triai. Primerament brodaven a mà: feien calat, adreços de taula, adreços de noviatge, etc. Després en Miquel Triai les va proposar dur-lis una màquina que, per aprendre de manejar-la, havien d'anar a Binissalem. Quan en va saber du-gueren una a Lloseta i va haver de depositar 50 duros como a garantia de que ella no ensenyaria a manejar-la a altra persona. Per

brodar una manteleria tardaven entre 5 i 6 dies i solien treure un jornal d'uns quatre duros a la setmana.

El dia 30 d'abril de 1935 es va casar amb en Guillem Villalonga "Moliner". Com a caseva del marit tenien forn i botiga, després de la guerra passaren al front del negoci. No varen tenir fills i el matrimoni es jubilà abans de complir el seixanta anys.

Viatjaren a París, Roma, Grècia, Argel, Lourdes, etc. El seu home morí l'any passat i també assistí a l'homenatge a la vellesa, encara que un poc trista, està contenta de què, també ella, hi hagi pogut anar.

Llorenç Coll Coll

Li diuen també Llorenç "Metel" i va néixer a Lloseta el dia de la festa patronal del poble, el 8 de setembre de 1912. A caseva era el darrer de cinc germans. De jove-net, va anar a escola a La Salle d'Inca, juntament amb un altre llosetí, en Joan "Gotleu". Eren els dos únics llosetins i el director del col·legi els va proposar anar al Pont d'Inca com a pensionistes, ell hi va anar fins que tingué 16 anys.

Després va començar a fer feina en el taller de sabates den Joan "Pepe", per passar, més tard, a Ca'n Piquero d'Inca. En Tomeu Alcover li proposà fer feina amb ell i acabà treballant, fins a la jubilació, al taller de Ca'n Jaume "Carrossa". Sempre el seu ofici ha estat de tallador de pell.

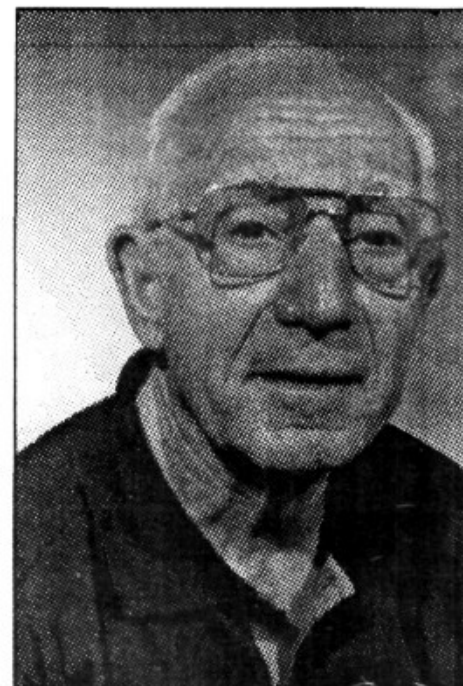
Està casat amb na Maria Martí Cañellas "Maca" i quan es casaren tenia 33 anys -ara en fa 48- i de viatge de nuvis anaren a Sóller en tren. De fadrí ja vivia al carrer Pastora ja que la casa li correspon per herència. Del seu matrimoni té dos fills: Antònia i Guillem.

De la seva joventut recorda que li agradava molt el ball. També recorda que va jugar a futbol amb

el "Llosetense". Com anècdota ens conta que a l'any 43 varen anar amb varis llosetins a veure una final de futbol de la Copa Generalíssim a Madrid. De casat ha sortit dues vegades de viatge, a Lourdes i a Roma.

No va fer el servici militar, però dagut a la guerra civil fou movilitzat i va prendre part a la "Batalla del Ebro".

De la vida de llevors a la d'ara ens diu que ara és més bona, hi ha més de tot.

Durant l'entrevista hi ha present la seva dona que comenta que a ell li sap greu arribar a aquesta festa, ja que és senyal de què ha tornat vell. Així i tot es troba bé de salut i diu que ha estat cinc vegades operat de la trencadura.

Comenta que el poble ha canviat moltíssim. Va veure fer el carrer de s'Estació, Camí d'Avall, Sa Tanca, Ses Flexes, etc. Només hi havia el carrer Nou, el Pou Nou, es Quatre Cantons, Es Morull i es carrer des Puig.

Ens diu que ja no va a les excursions de la tercera edat, perquè a la dona li costa molt el caminar. El matrimoni fa una vida molt tranquil·la i pròpia de la seva edat.

Magdalena Coll Bibiloni

Ens conta que va néixer el 30 de setembre de 1912, però el DNI diu que nasqué el dia 12 del mateix mes i any. Lo cert és que neixia a la possessió "des Filicomis". És la major de 8 germans i també viuda de Miquel Batle Coll. El seu pare era des "Filicomis" i la seva mare de "Massanella". Del seu propi matrimoni no tingué descendència i fa 23 anys que morí el seu marit un 23 d'abril.

Es va casar a Lluç el 18 de gener de 1940. Era un dia de molt de fred, d'una gran nevada, els caramells de les teulades de Lluç arribaven a terra. Era molt "guapo", però feia molt de fred.

Ens conta que tan sols varen festejar un poc més d'un any. Va conèixer el seu home a Lluç mateix, ell estava a Albarca i ella a Ca s'Amitger.

La seva vida i feina sempre a transcorregut de possessió en possessió. Feines de la casa i de la cuina, donar sopar i dinar a moltes persones. Ha viscut a les possessions de Filicomís, Binibona, Albarca, Ca'n Beneit i ca s'Amitger.

Va anar a escola a ca ses monges,

però una persona va veure que hi havia cap i marge per estudiar i li posaren una mestra a caseva, una monja de la Puresa: la Madre Concepció Barceló.

Diu que de la joventut de llavors a la d'ara no es poden comparar, perquè avui hi ha molta de llibertat. Ha sortit tres vegades de viatge: França, a Barcelona a un congrés i a Tortosa. De jove li agradava cantar, especialment quan li posaven un bon covo de roba per a planxar.

Quan morí el seu marit, ens diu que s'acabaren les alegries i festes, no té il·lusió d'anar a la festa dels vells però està contenta d'haver arribat a aquesta edat.

Per acabar diu que allà on viuen fa una bona fresca, però que el cotxes que passen fan molt de renou i amb enyorança recorda la tranquil·litat d'Albarca que tan sols sentia el renou dels picarols. No promet que vagi a la festa.

Gabriel Riera Martorell

Es va casar amb una llosetina l'any 1946 i fa molts d'anys que viu a Lloseta. Ell va néixer a Biniamar l'11 de novembre de 1912.

Sempre ha fet de teixidor i abans, a més de teixir, tenia una barberia a Biniamar, ja que als dos oficis els practicava en aquell veí poblet.

Va anar a escola a Biniamar mateix amb un mestre d'escola de Sineu que li deien don Bartomeu. Després va anar al col·legi "La Salle" d'Inca per espai de dos anys.

Va començar l'ofici de teixidor quan tenia 15 anys i va tenir per mestre al seu pare que també era biniamer. Ara el seu fill segueix idèntica professió a Lloseta i és considerat un vertader artesà.

Fent el servici militar va haver d'anar a la guerra civil espanyola amb el primer batalló d'Inca. Va estar al front de Guadalajara, Sa-

ragossa i Madrid. A causa de la falta de menjar i d'aigua ho passaren molt "pillo". A vegades tenien tanta fam que menjaven aglans agres.

Del temps present opina que s'ha disbaratat molt. Per altra banda comenta que el que prepara i patrocina la festa dels vells es mereix un fort apludiment, perquè aquest dia hi ha persones que reviven, encara que no és tan alegre per molts que complim els 81. De la meua quinta érem una quinzena i ara en quedam ben pocs.

Guillem Coll Morro

És conegut com a Guillem "Tacó" i va néixer a Lloseta el 15 de desembre de 1912. La seva mare va morir l'any 18 quan ell tenia 6 anys.

Va estudiar al seminari uns anys i, després, va treballar com oficinista a Ca'n Pujades d'Inca i a Ca'n Curt d'Alt a on es va jubilar.

L'any 1936, quan va estallar la Guerra Civil, va estar movilitzat durant tres anys i va formar part del batalló Ciclista a diferents fronts de batalla i a l'ofensiva de Catalunya, de tot allò conserva un orgullós diari.

L'any 1944 es va casar amb na Margalida Rosselló Rotger i varen tenir dues filles, na Joana Aina i na Maria.

Va ser regidor de l'Ajuntament de Lloseta en el consistori de Tomeu Marquès Coll i, més tard, des del 1961 al 1967 fou primer Tinent Batle en el consistori de Bernat Coll Abrines.

Va prendre part activa en nombroses activitats i secretari de la Congregació Mariana, també fou secretari del grup polític d'Acció Popular i també secretari del C.D. Llosetense durant molts d'anys. De tot això conserva molts de records i anècdotes divertides.

Es va presentar a les primeres eleccions democràtiques i va ser elegit Batle per majoria absoluta des de 1979 al 1983, anys d'intensa dedicació i activitat i del que es pot destacar, con un fet important, la instal·lació de les aigües potables, entre altres coses.

Recorda amb especial estima els viatges realitzats amb la seva dona a França, Bèlgica, Holanda, Suïssa i Alemanya.

Està molt content de la vida i d'haver arribat a participar a aquest homenatge a la vellesa que, quan era regidor de l'Ajuntament va ajudar a fundar. Mira amb

optimisme cap el futur.

Antònia Jaume Ramon

El dia de la mitjana festa de Nadal de 1912, va néixer a Lloseta madò Antònia. És, per tant, la primera vegada que anirà a la festa de la vellesa. Le vàrem agafar de sorpresa, va quedar un poc en la boca badada ja que no sabia que enguany li tocava anar a la festa.

A casa seva eren sis germans, avui, tan sols, en queden dos, ella i en Pep. Li diuen de "Ca's Berragot".

Es va casar amb en Martí Payerras Pons "Pobler" i no tenen fills. Es casaren a l'església de Sant Francesc d'Inca perquè era un dia que tots els capellans de Lloseta tenien missa i hagueren d'acudir a Inca. De viatge de novis anaren a Lluç.

Festejaren set anys i sortien poc, tant sols anaven qualche vegada al Cinema Novedades i el seu pare no volia que anassin tots sols.

De nina, quan era joveneta, va caure i se li va rompre una cama, per això no ha pogut mai fer feines feixugues. Va anar a collir oli-

ves a Ca'n Jeroni, va treballar a l'hort de "Es Vergés d'Esporles" i també a "Son Pelai".

No sap lletra. Tan sols va anar a costura a ca ses monges amb Sor Teotista, però ens conta que li agradava més anar a jugar a "tetes" que entrar a costura. De fadrina vivia al carrer des Sol, allà a on ara viu el seu germà Pep, i des de que es va casar, fa 52 anys, viu al carrer de la Glòria.

És dos anys més vella que el seu home i no ha sortit mai de Mallorca.

De la vida d'abans a la d'ara troba que hi ha molta diferència. Li agradava més la vida d'abans perquè era més tranquil·la a pesar de que avui hi ha més avanços.

NOTA:

Aquest número ha estat possible gràcies a tot l'equip de la revista

LLOSETA

Revista Independent d'Informació Local

Entrevistes realitzades per:

- Jaume Morro
- Bartomeu Coll Ramis
- Guillem V. Villalonga
- Pau Reynés
- M. Coll

Fotografies:

- Ramon
- Mulet
- Mir

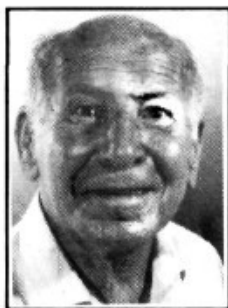
D'UN HOMENATGE A L'ALTRE ENS HAN DEIXAT

Margalida Bestard
Bestard (19-10-92)

Francesc Ripoll
Martorell (20-10-92)

Joan Truyol Martí
(20-10-92)

Catalina Niell
Bonafé (20-3-93)

Catalina Torrens
Rigo (7-3-93)

Maciana Ramon
Pons (23-10-92)

Llorenç Català
Fiol (9-4-93)

Catalina Escudero
Martí (7-5-93)

Maria Puigros
Nicolau (18-7-93)

Gabriel Florit
Ripoll (7-8-93)

Esperança Marcos
Botia (8-8-93)

Maria Fiol
Mut (20-7-93)

Jaume Llabrés
Mateu (3-8-93)

**La present edició ha estat
possible gràcies a**

Ajuntament de Lloseta

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS